

ske, f.eks. i forbindelse med bekæmpelse af sygdomsudbrud, der truer ikke blot ejerens husdyrbesætning, men også andres husdyrbesætninger i området. I sådanne tilfælde vil tilsynet praktisk taget altid blive udført af kredsdyrlægen. Såfremt ejeren ønsker det, og øjemedet ikke forspildes, vil der i almindelighed blive givet ejerens egen dyrlæge lejlighed til at være til stede.

Fødevarerministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget nøje vurderet nødvendigheden af at opretholde de allerede gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt fortsat at have mulighed for gennemføre uanmeldt kontrol på offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at kunne gennemføre en effektiv kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør heraf fastsatte forskrifter, således at en effektiv sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse kan sikres. Fødevarerministeriet har desuden nøje overvejet om det er muligt at indskrænke bestemmelsens anvendelsesområde til alene at omfatte forretningslokaliteter. For visse virksomheder, herunder landbrugsbedrifter, er det imidlertid karakteristisk, at den erhvervsmæssige del er nært forbundet med driftslederens private forhold. Den erhvervsmæssige side og den private side udgør meget ofte en helhed. Det er derfor en forudsætning for at kunne udføre en effektiv kontrol også at have adgang til private lokaliteter.

Det skal bemærkes, at den adgang, kontrolmyndigheden har til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage kontrol med overholdelse af loven og de i medfør heraf fastsatte forskrifter, forudsætter, at der ikke konkret vurderes, at der foreligger overtrædelse af lovgivningen om sygdomme og infektioner hos dyr. Foreligger sådan mistanke, fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningskridt.

Til § 41

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 30 i lov om husdyrsygdomme og § 13 i lov om zoonoser.

Til stk. 1 og 2

En væsentlig del af administrationen af veterinær- og fødevarerlovgivningen varetages i dag af Veterinær- og Fødevarerdirektoratet med tilhørende institutioner, der også vil varetage den væsentligste del af administrationen af denne lov. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om adgang til at klage over disse institutioners afgørelser, og om begrænsning af klageadgangen.

En væsentlig del af administrationen vil blive henlagt til de statslige fødevarerregioner, som etableres i henhold til fødevarerloven.

Udover sammenskrivningen er der i stk. 1 og 2 udtrykkeligt givet hjemmel til at fastsætte regler om, at den myndighed, som har truffet afgørelse i første instans, gives mulighed for at genvurdere afgørelsen efter indgivelsen af en klage. Myndigheden kan evt. få adgang til at træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klager hel eller delvis medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstansen.

Formuleringen giver som i de eksisterende bestemmelser mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Til stk. 3

Denne bestemmelse svarer til § 30, stk. 3, i lov om husdyrsygdomme og § 13, stk. 3, i lov om zoonoser og åbner mulighed for at fortsætte erhvervets medvirken ved bekæmpelse af sygdomme. Mastitisbekæmpelsen varetages således af Mejeriforeningen. Ligeledes bistår Landbrugets Rådgivningscenter med at føre CHR.

En effektiv forebyggelse af zoonoser og begrænsning af deres udbredelse forudsætter erhvervets aktive medvirken. Bestemmelsen åbner mulighed for, at denne medvirken kan ske ved aktiv gennemførelse af foranstaltninger efter loven, f.eks. rådgivning gennem rådgivningstjenester.

Klageadgangen kan ikke afskæres i relation til afgørelser truffet af private institutioner.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til § 34 i lov om husdyrsygdomme og § 14 i lov om zoonoser. Som led i den fælles landbrugspolitik, herunder fjernelse af handelshindringer, gennemføres en løbende harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre de af EU vedtagne beslutninger, direktiver og forordninger.

Kapitel 13

Straf, ikrafttræden m.m.

Til § 43

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 35 i lov om husdyrsygdomme og § 15 i lov om zoonoser.